Biblioteka Ossolineum DAR

HYDRAL WROCŁAW

ZZZ Solidarność

Pismo KZ NSZZ "Solidarność"
Nr 3, dnia 17.04.1981r.
Do użytku wewnętrznego.

zdrowych, spokojnych
ŚWIĄT WIELKIEJ NOCY
wszystkim członkom naszego
związku i ich rodzinom
życzy KOMISJA ZAKŁADOWA
nszz „solidarność"

KOMISJA ZAKŁADOWA INFORMUJE:

W sprawie powołania Zespołu w składzie:

Stanisław Naremski
Marian Pęciak
Tadeusz Olejasz
Janusz Marciniak
Włodzimierz Sitek
Edward Rzeszutek
Marian Styburski.

Do zadań Zespołu będzie należało:

1. opiniowanie i ocena opracowań, dokumentów i przedsięwzięć administracji przedsiębiorstwa istotnych z punktu widzenia zabezpieczenia bieżących i długofalowych interesów Załogi w zakresie warunków pracy, płac i spraw bytowych, socjalnych, kulturalnych itp.,

2. wnioskowanie usprawnień i zmian w zakresach mających znaczenie z punktu widzenia zabezpieczenia tych interesów.

Celem wykonania powyższych zadań zespół wystąpił do kompetentnych służb administracyjnych zakładu z prośbą o przygotowanie pisemnej informacji na temat podstawowych planowanych i wykonanych wielkości ekonomicznych na 1981r z uwzględnieniem przyczyn kształtowania się poszczególnych z nich w sposób odmienny od planowanego.

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" zwraca się z apelem do wszystkich członków związku o szeroką i aktywną współpracę z zespołem.

W sprawie samorządowego przedstawicielstwa zakładu

W ostatnim okresie powołano w naszym zakładzie zespół do opracowania projektu samorządowego przedstawicielstwa zakładu

Celem ujednolicenia tego problemu w skali całego Zjednoczenia, zobowiązano WSK Kraków do przeprowadzenia zebrania przedstawicieli wszystkich zakładów i podjęcia wspólnych w tym zakresie ustaleń.

W sprawie obchodów 35-lecia Kombinatu

Powołano Komitet Obchodów 35-lecia naszego Kombinatu. Przewodniczącym Komitetu został dyrektor d/s osobowych mgr inż. Lucjan Majtyka.

Komitet oprócz zaprogramowania i przygotowania przebiegu obchodów ma za zadanie wystąpienie do władz nadrzędnych z wnioskiem o przyznanie odznaczenia dla Kombinatu oraz poszczególnych zasłużonych pracowników.

W szeregach pracowników naszego zakładu znajduje się bowiem spora grupa osób o stażu ponad 20 lat nieprzerwanej pracy w zakładzie.

I tak dla orientacji podajemy, iż ponad 40 pracowników podjęło pracę w 1946 roku, około 40 w 1947 prawie 50 w 1948 roku, blisko 70 w 1949 itd.

W sprawie rehabilitacji pracowników zwolnionych w 1976 roku.

Z inicjatywy Komisji Zakładowej powołano Komisję d/s Rehabilitacji pracowników ukaranych w 1976 roku.

W skład Komisji wchodzą:
K.Fedoryszyn - Kom.Zakł.
R.Fronia - PRM
J.Skubisz - NKJ
A.Chrzanowska - TGN

W pracach Komisji w zależności od potrzeb będą brać udział również przedstawiciele Komisji Wydziałowych. Zadaniem Komisji jest w interesie pracownika spowodowanie rehabilitacji wszystkich ukaranych.

W chwili obecnej praca Komisji skupia się przede wszystkim na gromadzeniu wszelkich dostępnych informacji dotyczących wydarzeń w 1976r. Opracowywane są wykazy osób ukaranych w różnej formie. Do tej pory załatwiono w dużej mierze sprawy zwolnionych przez zakład w trybie natychmiastowym. Kolejny prowadzony aktualnie etap prac obejmuje kary materialne oraz różnego rodzaju sankcje pozaekonomiczne.

Oprócz gromadzenia informacji, dokumentów pochodzących z tego okresu, prowadzone są rozmowy z osobami bezpośrednio zainteresowanymi.

Komisja Zakładowa zwraca się z apelem do wszystkich członków załogi o zgłaszanie nieznanych dotąd Komisji przypadków ukaranych w tym okresie pracowników.

c.d. na str.4

sprawy naszej załogi!

CO Z BUDOWĄ DOMU ROTACYJNEGO ?

152 pracowników naszego Kombinatu znalazło się na liście osób, którym przyznano mieszkania rotacyjne. Liczba ta nie odzwierciedla jednak pełnej ilości osób zainteresowanych otrzymaniem mieszkania rotacyjnego. Należałoby ją bowiem zwiększyć o sporą grupę współmałżonków również zatrudnionych w naszym Kombinacie. Przy czym słowo "zainteresowanych" nie jest słowem odpowiednim, bowiem dla tych osób nie jest to sprawa zwykłego zainteresowania lecz jest to sprawa najżywotniejszej wagi.

Niemal wszyscy oczekujący na mieszkanie rotacyjne to młode małżeństwa z jednym lub dwójką dzieci znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji mieszkaniowej. Tylko oni sami rozumieją trud zamieszkiwania w tych warunkach, często u obcych ludzi lub przy rodzinie. I nie chodzi tu tylko i wyłącznie o warunki bytowe /wysokie opłaty, ciasnota, brak niezbędnych urządzeń/ ale i o stan psychiczny i przeżycia wynikające ze współżycia ludzi, które często biorą się z ludzkich ułomności, słabości czy złośliwości.

Dlatego dla tych młodych pracowników naszego Kombinatu sprawa otrzymania mieszkania w budynku rotacyjnym jest sprawą najwyższej wagi, a biorąc pod uwagę liczbę tych osób wydaje się nam, że nie jest to tylko ich sprawa lecz sprawa całego Kombinatu. Mając pełną świadomość znaczenia dla młodych pracowników w tym członków NSZZ "Solidarność" szybkiego oddania budowanego na Psim Polu budynku rotacyjnego, Komisja Zakładowa zwróciła się do Z-cy dyrektera Kombinatu d/s Inwestycyjnych inż. W.Ryczela z prośbą o poinformowanie za naszym pośrednictwem załogi o działaniach Dyrekcji w poruszonej sprawie i podanie terminu zakończenia budowy budynku rotacyjnego.

Dowiedzieliśmy się więc, że wbrew odczuciom zainteresowanych Dyrekcja podejmuje stałe działania zmierzające do przyspieszenia budowy, choć nie ma w tym względzie dużych możliwości, bowiem wiążące decyzje zapadają u Wojewody. Nie będziemy w tym miejscu wymieniać ilości i adresatów pism, ustaleń z wielu narad w wyniku których z zadziwiającą regularnością przenoszono termin o równo sześć miesięcy, bo są to działania charakterystyczne w ostatnim okresie. Ważne jest to, że ostatnio ustalony termin - czerwiec 1981r., mimo usilnych starań Dyrekcji o jego dotrzymanie, został przesunięty - znów tradycyjnie o sześć miesięcy - na grudzień 81r. decyzją Zarządu Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich z dnia 27.02.1981r. Trudno się z tą decyzją zgodzić, tym bardziej, że nikt nie może zagwarantować, że i ten termin zostanie dotrzymany. Dochodzą również obawy, że dadzą znać o sobie sygnalizowane trudności za zaopatrzeniem w cement. I znów termin zostanie przesunięty.

Zdajemy sobie sprawę z istniejących trudności, ale nie można obojętnie czekiwać na koniec budowy. Wydaje się, że przy obecnym zaawansowaniu budowy, nieuzasadnione jest wstrzymywanie robót /zresztą przez zimę niewiele zrobiono/ trzeba poprostu zacząć roboty wykończeniowe tak aby budowę zakończyć w miesiącu lipcu. Trzeba chcieć zrozumieć, że wykończenie tak znacznie zaawansowanej budowy domu rotacyjnego, może dać w sumie 220 młodym małżeństwom znośne warunki życia. Tym samym publiczne oświadczenia o pomocy młodej rodzinie nie staną się tylko "czczą" gadaniną ale rzeczywistością.

Uważamy, że mamy prawo w roku 35-lecia Kombinatu oczekiwać innej decyzji Wojewody. Znane są przecież na przestrzeni tego okresu liczne, różnorodne działania na rzecz dzielnicy i miasta niezaprzeczalne są osiągnięcia produkcyjne /"Zakład dobrej Roboty"/ nie trzeba również zapomnieć o świadomości i odpowiedzialności załogi Kombinatu. Dlatego wydaje się konieczne ponowne zwrócenie się do Wojewody o przyspieszenie budowy domu rotacyjnego.

gratulujemy!

17 marca br. pracownica działu HM pani Krystyna Grodzicka, Uchwałą Zarządu Głównego PCK została wyróżniona Odznaką Honorową PCK III stopnia. Społeczna działalność pani K.Grodzickiej w PCK rozpoczęła się kilkanaście lat temu. Od 6 lat jest ona prezesem Klubu Honorowych Dawców Krwi działającego przy naszym Kombinacie obecnie pod patronatem Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność". Klub zrzesza sporą grupę pracowników Kombinatu, w tym 217 bardzo aktywnych.

W imieniu całej załogi i wszystkich osób, którym p. K.Grodzicka przyszła z pomocą składamy serdeczne gratulacje.

Jadwiga Staniszkis

EWOLUCJE FORM ROBOTNICZEGO PROTESTU W POLSCE

SOCJOLOGICZNE REFLEKSJE WOKÓŁ WYDARZEŃ W GDAŃSKU - SIERPIEŃ 1980r.

Lata siedemdziesiąte w Polsce to okres w którym dominowały dwa procesy:
- wzrost gospodarczy cechujący się największym przyspieszeniem, a nastepnie najdramatyczniejszym załamaniem w historii PRL,
- ewolucja form wyrażania interesów społeczeństwa i towarzysząca jej ewolucja technik stosowanych przez władzę w sytuacjach kryzysowych.

Celem tego artykułu jest przedstawienie kilku socjologicznych refleksji wokół drugiego z wymienionych wyżej procesów.

Najlepszą ilustracją kierunku mechanizmów przemian w zakresie artykulacji interesów społeczeństwa jest zmiana form robotniczego protestu: od formy populistycznej, bazującej na jednym przedsiębiorstwie/Grudzień 1970/, przez korporacyjny /wyspecjalizowany, obronny, prowadzący do podziału społeczeństwa /typ reprezentacji interesów - lata 1976 - 1980, do klasowej formy artykulacji interesów /MKS-y w Gdańsku i Szczecinie, sierpień 1980, a następnie zalegalizowane przez władzę Niezależne Związki Zawodowe - wrzesień 1980/.

W innym miejscu szczegółowo analizowałam charakterystyczne momenty populistycznej formy protestu robotniczego /np. strukturalne milczenie robotników, związane z trudnościami formułowania żądań na narzuconej im przez władzę abstrakcyjnej płaszczyźnie dialogu/ Zwracałam też uwagę na charakterystyczny "wstyd języka", polegający na unikaniu przez robotników pojęć skompromitowanych i wyzutych ze znaczeń ze względu na ich nadużywanie w fasadowej mowie propagandy. Nawet słowo "samorząd" traktowano przede wszystkim jako znak identyfikacji z reżimową "mową-trawą" i unikano posługiwania się nim przy formułowaniu postulatów. Prowadziło to do charakterystycznego przeekonomizowania postulatów - tylko żądania typu finansowego wydawały się bowiem czyste, nieskażone przez reżim i jednoznaczne.

Inną charakterystyczną cechą sytuacji protestu lat 1970-71 było zastosowanie przez władzę techniki "odwrócenia statusów" jako metody obniżania napięć. Wizyta Gierka w Stoczni z jej akcentami swoistego partnerstwa z robotnikami /"pomożecie ?".../, ponad głowami lokalnego aparatu partyjnego i dyrekcji jest jednym z najbardziej typowych przykładów. Powyższa metoda chwilowego obniżania napięć w środowisku robotniczym spowodowała wzrost frustracji i napięć średniego aparatu władzy /"partia w Stoczni jest w podziemiu, nikt się z nią nie liczy - robotnicy chcą rozmawiać tylko z Warszawą... powiedział mi działacz partyjny w Stoczni Gdańskiej po wydarzeniach grudniowych.

W połowie lat siedemdziesiątych, szczególnie po 1976 roku nastąpiła wyraźna ewolucja ku nowej formie artykulacji interesów . Formę tą proponuję określić mianem korporacyjnej. Korporacyjny typ uczestnictwa w życiu politycznym charakteryzuje się przede wszystkim tym, iż jego punktem wyjścia jest funkcjonalna a nie klasowa bądź horyzontalna struktura interesów. "Organiczne" grupy np. Kościół, niektóre stowarzyszenia profesjonalne czy kluby o charakterze środowiskowym - jak KIK czy DIP zostały w tym okresie gwałtownie spolityzowane. Bezpośrednie kontakty ekipy Gierka z załogami 140 największych zakładów pracy /tzw.konsultacje/ oraz przetargi prowadzone w poszczególnych branżach i grupach zawodowych /o wyjątkowe traktowanie i przywileje w zamian za spokój/ również były typowym przykładem korporacyjnej formy artykulacji interesów. Żądania wszystkich wymienionych grup były zazwyczaj wysoce wyspecjalizowane i najczęciej miały charakter obrony z tym, że pod koniec lat 70-tych Kościół i ugrupowania inteligenckie mogły formułować stanowiska dotyczące ładu społecznego w skali kraju. Zasadniczo jednak korporacyjny typ artykulacji interesów prowadził nie tylko do segmentacji problemów ale i segmentacji rozwiązań.

/c.d.n./

Nikt ani w Moskwie, ani w Waszyngtonie nie jest w stanie przewidzieć skutków całkowitego załamania się sytuacji w Polsce. Zakładając jednak optymistyczny rozwój wypadków, można mieć nadzieję, że polscy przywódcy partyjni, jeśli nie zabraknie im dużej zręczności politycznej, poniechają jałowych wysiłków osłabienia "Solidarności", a zamiast tego będą dążyć do autentycznej umowy społecznej. /"Forum, nr 8/.

Zasada klucza nie jest niczym innym, jak tylko zasadą ograniczonego zaufania. Zgodnie z nią pewnych stanowisk nie mógł obejmować każdy człowiek posiadający właściwe walory i kompetencje, mógł je natomiast objąć każdy członek partii./ITD" nr7/

Z PRAC KOMISJI ZAKŁADOWEJ

Podajemy kilka informacji przekazanych przez p. Kazimierza Fedoryszyna, który z ramienia Komisji Zakładowej zajmuje się sprawami produkcyjnymi, bhp i stosunków międzyludzkich.

W ostatnim czasie przeprowadzony został przez nasz Związek przegląd stanowisk pracy. Wyniki przekazano dyrektorowi naczelnemu, który powołał Komisję do realizacji wniosków wynikłych z kontroli. Komisji przewodniczy inż. Chojnacki. Realizacja wniosków ma zostać włączona do planów pracy odpowiednich służb Kombinatu z uwzględnieniem zadań najpilniejszych.

Co prawda to przyzwyczailiśmy się do ciągłych przeglądów i kontroli, mamy jednak nadzieję, że działania naszego Związku w tym zakresie będą skuteczniejsze.

Obecnie trwają starania o przeniesienie Ośrodka Rehabilitacji Przemysłowej do budynku produkcyjnego. Wynika to z faktu, że wyposażenie ośrodka skupione jest na wydziałach PU,PN i PH w znacznej odległości od Przychodni do której pracownicy będący w ośrodku udają się na zabiegi. Taki stan nie sprzyja prowadzeniu właściwej działalności ośrodka. Przewiduje się przeniesienie ośrodka do pomieszczenia znajdującego się na parterze budynku prod. Bliskość punktu lekarskiego przychodni, lepsze warunki lokalowe umożliwią lepszą działalność ośrodka i spełnienie celów jakie leżą u podstaw jego istnienia.

Z inicjatywy Z-cy dyrektora d/s pracowniczych mgr inż. L.Majtyki /który przywiązuje dużą wagę do spraw realizacji postulatów/ oraz Komisji Zakładowej trwa przegląd realizacji postulatów zgłoszonych przez załogi zakł.podległych Kombinatowi.

c.d. ze str.1

W sprawie obsadzania stanowisk kierowniczych

Na posiedzeniu Komisji Zakładowej z dn. 9.04.81r sporo uwagi poświęcono problemowi sposobu obsadzania stanowisk kierowniczych oraz opiniowania kandydatur przez Związek.
Z ciekawym wnioskiem w tej sprawie wyszedł przewodniczący Komisji Wydz. /TF/ kol. K.Marzec.
Jego propozycja dotyczyła wypracowania w miarę demokratycznego sposobu /mechanizmów/ naboru kandydatów na stanowiska kierownicze. Informacja o wolnym stanowisku kierowniczym winna być, jego zdaniem, ogłaszana publicznie wraz z podaniem niezbędnych wymagań kwalifikacyjnych, stażowych i innych. Jest to więc propozycja ogłoszenia czegoś w rodzaju "konkursu". Należałoby w tym przypadku powołać do życia specjalną komisję kwalifikacyjną , w skład której weszłyby również czynniki społeczne.
Wniosek ten przyjęto jednogłośnie i przekazano obecnemu na posiedzeniu dyrektorowi d/s osobowych.
Inny przyjęty na tym posiedzeniu wniosek dotyczył sposobu opiniowania przez Związek kandydatur zaproponowanych przez Dyrekcję na stanowiska kierownicze.
Zgodnie z tym wnioskiem /podanym przez kol.J.Janiszka/ powołano do życia Komisję do opiniowania spr spraw kadrowych.
W skład Komisji weszli: H.Trela, J.Janiszek, K.Marzec, Z.Sliwiński.
Do zadań Komisji należy dogłębna analiza przedstawionych przez Dyrekcję kandydatur i prezentowanie Komisji Zakładowej gotowych wniosków.

Wydanie opracował zespół w składzie:
G.Wołoszko, W.Kwaśniewski, A.Grohl.

Jan Pietrzak

Ż E B Y . P O L S K A

Z głębi dziejów, z krain mrocznych
Puszcz odwiecznych, pól i stepów
Nasz rodowód, nasz początek
Hen, od Piastów, Krakа , Lecha
Długi łańcuch ludzkich tętnień
Połączymy myślą prostą
Żeby Polska, żeby Polska
Żeby Polska była Polską.

Wtedy kiedy los niezbadany
Rozsypywał nas po kątach
Kiedy obce wiatry gnały
Obce orły na proporcach
Przy ogniskach wybuchała
Niezmożona nuta swojska
Żeby Polska, żeby Polska
Żeby Polska była Polską.

Rzucał uczeń portret cara
Ksiądz Sciegienny wznosił modły,
Opatrywał wóz Drzymała,
I kto szabli mógł utrzymać
Ten formował legion, wojsko
Żeby Polska, żeby Polska
Żeby Polska była Polską.

Matki, żony w mroczных izbach
Wyszywały na sztandarach,
Hasło "Honor i Ojczyzna"
I ruszała w pole wiara
Od Chicago do Tobolska
Żeby Polska, żeby Polska
Żeby Polska była Polską